

tinget, og da herved Bestatningen efter Numindholdet blev forhøiet, fremkom der et Misforhold, idet der ikke blev taget noget Hensyn til den Gjærifikation, som kan være forbunden med Brændevinsproduktionen. — Jeg sagde før, at Landssthingets Forslag er ubeløst, og jeg er saaledes ikke i Stand til af selve Lovforslaget at se, om Meningen er, at der maa oprettes Brænderier paa Landet eller ikke. Derfor jeg har forstaaet Forhandlingerne i Landsstinget og navnlig den høitærede Ministers Uttæring rigtigt, skulde Meningen med Lovforslaget være, at man ikke derved vilde gjøre nogen Forandring i den nu gjældende Afgang til Brænderidrift, og at der altsaa fremdeles kan anlægges Brænderier paa Landet efter Bevilling, men, naar jeg derefter læser Lovforslagets § 1, forekommer det mig, det deri ligefrem er sagt, at Ingen kan drive Brænderier paa Landet uden at have Næringsbevis som Brændevinsbrænder. Det er muligt, at et saadant Bevis kan faas efter Bevilling, men jeg tror egentlig ikke, at dette er Næringslovens Mening. Jeg skal ikke videre undersøge, hvorvidt det er rigtigt, at Brænderidriften gives fri paa Landet, eller om man ligesom hidtil bør indskrænke den til Kjøbstæderne og kun undtagelsesvis give Tilladelse til Brænderidrift paa Landet, men jeg fremhæver blot dette som en Uklarhed ved Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Landsstinget. Der har idag fra forskjellige Steder været talt om, hvorvidt det er en lav eller en høj Skat, der her i Landet er lagt paa Brændevinsbrænder. I denne Henseende maa jeg sige, at jeg er i Modstrid med de to ærede sidste Talere, idet jeg anser Bestatningen for at være særdeles høj. Det kan vel være, at Produktet nu er meget forøget i Forhold til det Produkt, som i 1863 udvandt af et lignende Kvantum Sæd, og det er muligt, at den Bestatning af 4 Mark pr. Tønde Rårum, der da fastsattes, ikke var høj nok; men, naar Krigsskatsforhøielsen af 2 Mark pr. Tønde Rårum kommer til, faae vi 1 Rd., og dette mener jeg vil være tilstrækkeligt. Jeg veed meget vel, at man siger, at Forøgelsen af Produktet fra 1863 er flet i et Forhold som fra 16—24 Potter, og at man saaledes

arithmetisk kan forsvare den Forhøielse, man nu har paatænkt; men der er noget Andet at tage Hensyn til, nemlig den forøgede Bekostning, som nu er forbunden med at drive Brænderier i Forhold til, hvad det kostede i 1863. At denne Næringsvet er i Tilbagegang f. Ex. i Kjøbenhavn, er der neppe nogen Tvivl om, og dette viser efter min Mening, at den Næringsvet er for stærkt beskattet, eller at Forholdet er ugunstigt for Brænderidriften. Man har paaberaabt sig Norge og England som Exempler paa Lande, hvor der findes en langt højere Bestatning; men uden nu at undersøge, om de Dgivelser, som de ærede Talere have anført fra disse fremmede Lande, forholde sig rigtige, hvilket dog nok er tvivlsomt, vil jeg sige, at de Herrer glemme, at Brændevin er beskattet paa flere andre Maader end ved den Bestatning, som omtales i denne Lov. De Herrer glemme de forskjellige Love angaaende Afgift paa Brændevinshandel, hvilken Handel jo er beskattet og undergiven Straffebestemmelser af en særegen høj Art, og dette maa man dog tage med, naar man vil udregne, til hvilken Pris Forbrugerne faae deres Produkt; thi det kan dog ikke være nok alene at tage Hensyn til de Forbrugere, som kjøbe af Brændevinsbrænderne. Der er i Anledning af Toldloven jevnlig fremkommet den Betragtning, at man ikke indirekte skal beskattede de Livsfornødenheder, som den simple Mand bruger; men det behøver dog vel neppe noget Bevis, at en af den simple Mands tilvante Fornødenheder her i Danmark er Brændevin, og de Herrer, som beskænde sig til Frihandelen, og som hævde, at den indirekte Bestatning bør afløses af en Indkomstskat, maa, som det forekommer mig, være enige i, at, om Brændevinsafgiften end ikke helt bør afløses, hvortil jeg slet ikke skulde have Noget at indvende, bør den dog ikke forhøies, saaledes som her er foreslaet. Den Omstændighed, som de to ærede foregaaende Talere have nævnt, nemlig, at Brændevinsafgiften er meget højere i andre Lande, tror jeg heller ikke, de ærede Herrer ville overføre paa Danmark, thi de have ikke talt Noget om, at de ville foreslaa den Afgift, her er fastsat paa Brænderidriften, forhøiet. Derfor de Herrer